

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/356/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114218681
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114218681.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu I. V. B. D., nar. XX.X.XXXX, T. C. X, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 24.9.2015 č. k. 12C/253/2014-109 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 775,67 eur s prísl., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj sumu 71,11 eur, taktiež do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 782,22 eur a titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 20,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že žalobca v konaní uplatnil nárok podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Podľa tohto právneho predpisu štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti, nie je rozhodujúce ako vyhodnotili orgány štátu pôvodné podozrenie, ale výsledok. Základným predpokladom zodpovednosti štátu je tu zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola škoda spôsobená a v zmysle ustálenej judikatúry je zrejmé, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená a judikatúra dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo oslobodeniu spod obžaloby je potrebné s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia či vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Pokiaľ ide o námietky žalovanej, ktorá poukazovala, že žalobcovi ako obžalovanému vyplývali povinnosti zo zákona a nezabezpečil vyťaženie oznamovateľov, čím sa dopustil protiprávneho konania bez ohľadu na to, že toto jeho protiprávne konanie nie je trestným činom, tu súd prvej inštancie aplikoval § 6 ods. 1 spomínaného zákona, keď bolo judikatúrou ustálené, že ten kto bol spod obžaloby oslobodený má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia a že oslobodenie spod obžaloby má vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Súdna prax pri týchto záveroch sledovala potrebu odčinenia majetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti fyzickej osobe, keď nemožno od obvineného spravodlivo žiadať, aby znášal materiálne dôsledky rozhodnutia o vznesení

obvinenia v podobe vynaložených trov na svoju obhajobu, keď sa neskôr ukázalo vznesené obvinenie nesprávnym a trestné stíhanie sa skončilo tak, že na neho treba pozeráť ako na nevinného. Prijaté rozhodnutie vychádza z rozhodnutia na základe oslobodzujúceho rozsudku. Súd prvej inštancie tak skúmal, či predmetné nezákonné rozhodnutie bolo jednou z hlavných príčin majetkovej škody. Súd prvého stupňa ustálil, že škoda žalobcovi bola spôsobená v príčinnej súvislosti s vydaním uznesenia, ktorým bolo začaté trestné stíhanie proti jeho osobe a vznesené obvinenie pre trestný čin. Žalobca včas požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku bez úspechu, preto sa po uplynutí 6 mesačnej lehoty obrátil so svojim nárokom na súd. Žalobca skutočne zo svojho majetku uhradil v súvislosti so zastupovaním jeho osoby v trestnom konaní advokátovi určitú sumu. Je nepochybné, že o túto sumu sa reálne zmenšil jeho majetok v príčinnej súvislosti s vedením trestného stíhania. Náklady konania vedúceho k zastaveniu trestného stíhania, resp. k oslobodeniu spod obžaloby sú v príčinnej súvislosti so vznesením obvinenia, nakoľko ním boli v podstate vyvolané. Obhajcom žalobcu boli v trestnom konaní účtované úkony právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za jednotlivo popísané úkony a zároveň vznikli aj hotové výdavky advokáta, keď trovy konania obhajcu v trestnom konaní predstavovali spolu sumu 775,67 eur. Podľa súdu prvej inštancie si žalobca dôvodne uplatnil aj náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky pozostávajúcej taktiež z trov právneho zastúpenia v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku, keď v tejto súvislosti ide o sumu 71,11 eur. Táto suma predstavuje náklady, ktoré žalobca vynaložil na uplatnenie tohto práva. Tieto náklady majú povahu príslušenstva pohľadávky. Inak povedané, náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Zb. sú príslušenstvom tohto nároku. V tejto súvislosti však zamietol žiadaný úrok z omeškania, keďže tento nárok podľa súdu prvej inštancie nemá oporu v žiadnom ustanovení právneho predpisu. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p..

3. Proti tomuto rozsudku, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podala včas odvolanie žalovaná, ktorá navrhla rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukazuje na to, že v posudzovanej veci škodu prokurátor nespôsobil, nakoľko škoda môže byť spôsobená len aktívnym konaním alebo opomenutím prokurátora. Súd nie je v konaní o náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená v trestnom konaní titulom nezákonného vznesenia obvinenia oprávnený posudzovať postup prokuratúry v trestnom konaní a hodnotiť jeho zákonnosť, príp. nezákonnosť. Súd v trestnom konaní prijal obžalobu prokurátora a vytyčil hlavné pojednávanie a dospel k záveru, že prípravné konanie bolo zákonné. Súd prvej inštancie pri posudzovaní oprávnenosti konať za štát nevenoval vôbec pozornosť aktívnemu konaniu súdu v trestnej veci. Prípravné konanie sa môže skončiť buď v dôsledku uznesenia prokurátora alebo podaním obžaloby. Je potrebné poukázať aj na aktívne konanie súdu v danej trestnej veci. Pri predbežnom prejednaní obžaloby súd môže postupovať v zmysle § 244 Trestného poriadku tak, že postúpi vec príslušnému súdu alebo inému orgánu, zastaví trestné stíhanie, preruší trestné stíhanie, podmienične zastaví trestné stíhanie, vráti vec prokurátorovi na konanie o vine a treste, odmietne obžalobu a vráti vec prokurátorovi, postúpi vec samosudcovi, príp. môže nariadiť hlavné pojednávanie. Je tu teda viacero alternatív ako môže postupovať súd po doručení obžaloby. Ak samosudca preskúma obžalobu, príp. senát predbežne prejedná obžalobu a následne nariadi hlavné pojednávanie vo veci, má sa za to, že prípravné konanie, vrátane podania obžaloby bolo zákonné. Prokurátor obligatórne zastaví, resp. môže zastaviť trestné stíhanie len z dôvodov mu ustanovených v § 215 Trestného poriadku. Jedným z dôvodov, pre ktoré prokurátor trestné stíhanie obligatórne zastaví je zistenie, že sa nestal skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie alebo že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V danej veci prokurátor k takémuto záveru nedospel. Jeho postup bol odobrený súdom v trestnom konaní, ktorý nariadil hlavné pojednávanie. Prokurátor po skončení vyšetrovania nemá inú možnosť než podať obžalobu pokiaľ z vykonaného dokazovania má za to, že skutok sa stal a boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Súd obžalobu prijal, teda považoval ju za zákonne a dôvodne podanú. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec v otázke oprávnenosti konať za Slovenskú republiku ako žalovaného v danom konaní, keď zaviazal na náhradu škody Slovenskú republiku zastúpenú Generálnou prokuratúrou SR a nie Ministerstvo spravodlivosti SR. Namieťa tiež nezákonnosť z titulu náhrady škody - uznesenie o vznesení obvinenia. Začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia uznesením prokurátora bolo vykonané v súlade so zákonom. Až dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní na súde ustálil skutkový stav. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať za nezákonné len preto, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr nepotvrdila. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 64/23008, v ktorom sa konštatuje, že ak dôjde k oslobodeniu spod obžaloby, nemusí to vždy znamenať, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané nesprávne. Žalobca bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že skutok

nie je trestným činom. Konštatovalo sa, že podstatná časť skutočností uvedených v obžalobe sa stala, teda boli podané oznámenia občanov o skutočnostiach, ktoré naznačovali spáchanie trestnej činnosti. Obžalovanému ako zástupcovi riaditeľa B. v H. vyplývali povinnosti zo zákonov a pochybnosti nie sú ani v tej časti skutkových tvrdení obžaloby, že v rámci operatívneho odhaľovania nezabezpečil vyťaženie oznamovateľov. Niet pochyb, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania bez ohľadu na to, že toto jeho protiprávne konanie nie je trestným činom. Rozsudkom bol spod obžaloby oslobodený nie z dôvodu, že by sa skutok nestal, ale z dôvodu, že nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu, nebolo preukázané úmyselné zavinenie. Žalobca si vznesenie obvinenia a následné trestné stíhanie privodil sám svojim protiprávnym konaním. Priznanie odškodnenia v predmetnej veci by tak bolo v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle týchto dôvodov žalovaná navrhla podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v zmysle zásad vyjadrených v § 379, § 380, § 381 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej dôvodné nie je.

6. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil, o veci následne správne rozhodol a skutkové zistenia prvoinštančného súdu majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

7. Ako je zrejmé z obsahu spisu, Vojenská obvodná prokuratúra v C. uznesením zo dňa 6.4.2009 č. B. XXX/XX začala trestné stíhanie proti žalobcovi podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a zároveň vzniesla obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa. Podľa zistení súdu prvej inštancie uznesenie o vznesení obvinenia bolo napadnuté sťažnosťou, ktorú prokurátor zamietol a podal obžalobu proti žalobcovi, na základe ktorej na Okresnom súde Bardejov prebiehalo trestné konanie vedené pod sp. zn. 2T/14/2011. Okresný súd Bardejov rozsudkom z 24.6.2011 č. k. 2T/14/2011-1421 žalobcu oslobodil spod obžaloby Vojenskej obvodovej prokuratúra C. pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako zástupca riaditeľa odboru ekonomickej kriminality OR PZ H. po tom, ako bol dňa 28.7.2004 privolaný do kancelárie riaditeľa OR PZ H., kde po ústnom podaní oznámenia občanov N. M., Z. G., N. I., Q. Y. a Z. R. o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie ekonomického trestného činu pracovníkmi správcovskej spoločnosti G., s.r.o., H., nesplnil úlohu odhaliť trestný čin a zistiť jeho páchatel'a tak, ako bol povinný, keďže v rámci operatívneho odhaľovania nezabezpečil operatívne vyťaženie oznamovateľov, nezabezpečil si od nich listinné materiály nasvedčujúce existencii podozrenia z protiprávnej činnosti pracovníkov G., s.r.o., H. a vec schválil s návrhom na ukončenie operatívneho rozpracovania bez realizácie v dôsledku čoho znemožnil, aby uvedené oznámenie občanov o existencii podozrenia zo spáchania ekonomickej trestnej činnosti pracovníkmi G., s.r.o., H., vecne a miestne príslušné zložky polície prešetrili riadnym a zákonným spôsobom tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

8. Po podaní odvolania Vojenským obvodným prokurátorom proti tomuto rozsudku o veci rozhodoval Krajský súd v Prešove rozsudkom z 9.4.2014 č. k. 1To/98/2011-1456, ktorým zrušil napadnutý rozsudok a žalobcu ako obžalovaného oslobodil spod obžaloby Vojenskej obvodnej prokuratúry C. pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona pre vyššie spomínané konanie, pretože skutok nie je trestným činom.

9. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d/ nesprávnym úradným postupom.

10. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona, zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

11. Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škody spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

12. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

13. Podľa § 6 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

14. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Podľa § 18 ods. 1 - 3 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody, alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

16. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

17. Súčasťou trov konania súd aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra však dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na správnosť, či nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania (do pozornosti rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/194/2010).

19. Zákon č. 514/2003 Z. z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, v dôsledku čoho neposudzuje sa správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska toho, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zaviniť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. So zreteľom na tieto závery prichádza do úvahy zodpovednosť štátu za škodu podľa citovaného právneho predpisu aj v prípade trestného konania, výsledkom ktorého bolo oslobodenie žalobcu spod obžaloby podanej Vojenskou obvodovou prokuratúrou C., pokiaľ je vznik škody preukázaný.

20. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že oprávneným orgánom konajúci za štát je v danom prípade Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. K námietkam žalovanej v tomto smere je potrebné zdôrazniť, že trestné stíhanie žalobcu síce bolo ukončené v konaní pred súdom, avšak konajúci súd prvej inštancie v spojení s odvolacím súdom, žalobcu spod obžaloby Vojenskej obvodovej prokuratúry oslobodil.

21. Na úseku trestného konania, ktorý začína vydaním, uznesenia o začatí trestného stíhania a je zavŕšený podaním obžaloby, vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ policajného zboru, ako aj prokurátor. Iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní podať obžalobu (§ 231 písm. a/ Trestného

poriadku). Je nepochybné, že po podaní obžaloby, teda v čase konania na súde, prokurátor na tejto obžalobe trval a proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie. V tomto konaní (občianskom súdnom konaní) nie je potrebné riešiť otázku dôvodnosti podania obžaloby, nakoľko rozhodujúcou okolnosťou je to, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený právoplatným rozhodnutím súdu, a táto okolnosť v zmysle citovanej judikatúry zakladá právo na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci preto ako orgán konajúci v mene štátu nepochybne prichádza do úvahy Generálna prokuratúra SR. Tento orgán konajúci v mene štátu napokon prejednal predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody (§ 15 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov) a takto označený štátny orgán konajúci v mene štátu je so zreteľom na všetky uvádzané okolnosti veci pasívne legítimovaný v tomto konaní.

22. Pokiaľ ide o vec samú, žalobca v tomto konaní žiadal priznať náhradu škody, ktorá zahŕňa náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v uvádzanom trestnom konaní, v ktorom bol zastúpený advokátom N. V. D., so sídlom vo G., ul. G.. R. XXX/XX. Žalobca v priebehu konania predložil špecifikáciu právnych úkonov poskytnutých právnym zástupcom v priebehu trestného konania, podľa daňového dokladu - faktúry č. XXXXXXXX boli fakturované právne služby vo veci Ša XXX/XX vo výške 775,67 eur a vychádzajúc z obsahu trestného spisu, súd prvej inštancie zistil, že špecifikácia poskytnutých úkonov právnej pomoci zodpovedá úkonom, pri ktorých bol prítomný právny zástupca žalobcu počas trestného konania a korešponduje sadzbám stanoveným vyhláškou č. 655/2004 Z. z..

23. Pokiaľ ide o sumu 71,11 eur, táto pozostáva z nákladov, ktoré žalobca vynaložil na uplatnenie daného práva. Ide v tejto súvislosti o náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., keď z pohľadu právnej kvalifikácie ide o príslušenstvo tohto nároku (do pozornosti rozhodnutie NS S R sp. zn. 2Cdo/7/99). Pre posúdenie nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., prichádza do úvahy použitie ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, na ktoré správne poukázal aj súd prvej inštancie. Poškodenému vzniká pohľadávka zrušením nezákonného rozhodnutia a náklady, ktoré mu vzniknú v súvislosti s jej uplatnením tvoria príslušenstvo tejto pohľadávky.

24. Za situácie, že správne je aj rozhodnutie prvoinštančného súdu o trovách konania strán, odvolací súd s poukazom na všetky uvádzané dôvody rozsudok v jeho napadnutej časti, a teda okrem výroku o zamietnutí žaloby potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p..

25. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalovaná vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalobcovi v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).